

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 52. Fucherus Archiepiscopus Tyriensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. Legatus omnes Episcopos Angliæ & com-
A.C. 1138. plures Abbates invitavit ad Concilium,
 Romæ ab Innocentio Papa in medio Qua-
 dragesimæ celebrandum. Et ipse ne ab-
 esset, proxime post Octavam Epiphaniæ
 ex Anglia solvit, sequentibus eum Theo-
 baldo Archiepiscopo, aliis quatuor Epi-
 scopis & quatuor Abbatibus, qui nomine
 omnium Præsulum Angliæ Concilium
 Romanum adierunt. Noluit enim Ste-
 phanus Rex pluribus Episcopis abitum
 concedere, quod pax domestica & totum
 Regnum tunc multis adversis turbare-
 tur.

§. LII.

Fucherus Archiepiscopus Tyriensis.

Guil. Tyr.
XIV. c. II. Innocentius Papa Romam redux venien-
 tem ad se Fucherium, Neo electum
 Archiepiscopum Tyriensem, Pallium pe-
 titurum, recepit. Erat vero Fucherus
 Inculismi ortus, postea Abbas Monaste-
 rii Chellensis Canonorum Regularium,
 cumque Gerardum Episcopum suum,
 Schismaticorum in Aquitania principem,
 sibi haberet infensissimum, vale Fratris
 suis dicto, Hierosolymam profectus est,
 ubi sub Regula in Congregatione S. Se-
 pulchri degit. Ecce autem Guilielmo
 Archiepiscopo Tyriensi, ex Latinis pri-
 mo, e vivis translato, Fucherus per ele-
 ctionem ei sufficitur, vir in literis quidem
 me-

mediocriter versatus, sed pius, constans, Secul. XII.
 & Disciplinæ Ecclesiasticæ amantissimus, A. C. 1138.
 qui exinde Ecclesiam Tyriensem annis
 duodecim rexit. A Guilielmo Patriar-
 cha Hierosolymitano ordinatus, cum de-
 inde, exemplo suorum Antecessorum mo-
 tus, Romam ire ad petendum Pallium
 statuisset, iter facienti jussu Patriarchæ
 insidiæ structæ sunt, ita ut ægre tandem
 Romam pervenerit, postquam in via non
 nunquam pessime habitus magna pericu-
 la evasisset. Ubi ex Italia Tyrum rediit,
 necdum Patriarcha iræ temperaverat,
 sed Ecclesiam Tyriensem antiquæ suæ Di-
 gnitati restituere, & damna Archiepisco-
 po illata resarcire recusabat. Hæc co-
 gnoscimus ex epistola Papæ ad Patriar-
 cham Hierosolymitanum ex Palatio La- in ep. 4.
 teranensi decima septima Decembris, ut
 conjicere licet, anno millesimo centesimo
 trigesimo octavo, data.

Sedes Tyriensis olim primum tene-
 bat locum inter Ecclesias tredecim Sedi
 Antiochenæ immediate subjectas, quæ
 singulæ complures Ecclesias Episcopales
 subditas habebant. Tyriensi Ecclesiæ Guil. c. 14.
 Archiepiscopali quatuordecim Suffraga-
 nei suberant, & *Protothronus* dicebatur;
 verum postquam Latini Palæstinam in
 suam ditionem redegerunt, Patriarcha
 Hierosolymitanus affirmabat, Tyrum suæ
 Jurisdictioni fuisse adjectam, per illud
 Privi-

Sæcul. XII.
A.C. 1138.

Privilegium, a Paschali Papa secundo Rege Balduino & Gibelino Patriarchæ concessum, quo Patriarchæ Hierosolymitano Jus in omnes Episcopatus, a Rege subigendos dederat. Patriarcha Hierosolymitanus Archiepiscopo quidem Tyriensi primum etiam locum inter Suffraganeos suos assignaverat, sed tres Episcopatus, ipsius Sedi Archiepiscopali subditos, Acriensem, Sydoniensem & Berytensem subtraxerat. Præterea Patriarcha Antiochenus eundem possessione Ecclesiarum Bibliensis, Tripolitanae & Antarendensis privaverat, non quod negaret, has Tyriensi Ecclesiæ esse de jure subjectas, sed quod ipsum Archiepiscopus tanquam Ecclesiæ Archiepiscopalis Tyriensis Superiorem non agnosceret. Ceterum Fucherio Archiepiscopo Roma reduci Patriarcha Hierosolymitanus, licet reluctans, tres Suffraganeos reddidit; ceteris vero, datis literis, Papa præcepit, ut sub Jurisdictionem Metropolitanæ sui redirent, & Patriarchæ Antiocheno scripsit, ne eos Tyriensi Archiepiscopo amplius subtraheret.

c. 13.

ep. 5. &c.

§. LIII.

Rudolphus Patriarcha Antiochenus.

Guil. c. 10. Sedem Antiochenam tunc temporis occupabat Rudolphus, natus in oppido, vulgo *Domfront*, in confiniis Territorii Ceno-